

Levert av de norske forhandlere til de tyske
myndigheter (dr. Delbrügge) tirsdag 18. juni 1940.

Til

Det Tyske Folks Fører.

Den vilje til så vidt mulig å respektere norsk konstitusjon som ble vist av okkupasjonsmakten derved at dens representanter medvirket til dannelsen av det av høyesterett oppnevnte Administrasjonsråd, reddet landet fra en uoverskuelig krise. Den samme vilje er kommet fram i Reichskommissar Terbovens tale, hvor han sier:

"Det tyske folk rekker fram, ærlig, oppriktig og uten forbehold en åpen hånd til det norske folk, og er parat til kameratslig samarbeid på grunnlag av gjensidig aktelse."

De oppgaver som der Reichskommissar framstillet som felles for nordmenn og tyskere, vil der være enighet om blandt nordmenn.

Han uttalte at han hadde "bare et eneste mål, nemlig:

å sette i gang igjen og gjennomføre det fredelige gjenreisingsarbeid av det norske næringsliv med alle til rådighet stående midler, og det i hele befolkningens interesse. Innenfor rammen av en slik oppgave kan det etter mine begreper ikke eksistere noen forskjell og slett ingen motsetning mellom min vilje og en patriotisk norsk holdning".

Den således utstrakte hånd og det klart framlagte program står i samsvar med der Führers hilsen til det norske folk, hvor han anerkjenner landets strid og gir uttrykk herfor gjennom den usedvanlige handling å frigi de norske krigsfanger.

Ved de etter 9. juni førte foreløpige forhandlinger mellom tyske og norske representanter er det fra begge sider vist vilje til å finne en ordning av det indre norske styre som kan tilfredsstille begge parter saklige interesse, noe som lover godt for det framtidige forhold mellom partene.

I samsvar med dette har Stortingets Presidentskap i dag for Reichskommissar Terboven framsatt et forslag til midlertidig ordning av styret i Norge. Vi foreslår at det i steden for

Kongen og regjeringen Bygaardsvold opprettes et norsk Riksråd.

Forslaget er framsatt i tillit til at ordningen av det tyske okkupasjonsstyre i Norge vil undergå en tilsvarende forandring.

Det norske folk er beredt til å slutte fred med Tyskland hvis det tyske Rikes Fører mener at tiden hertil er kommet. Skjønt kampen i Norge naturligvis har voldt sår for folk og land, så er krigen dog fra begge sider blitt ført på en slik måte at disse sår kan lages.

Norge har siden 872 alltid vært et Kongerike. Ette 500 års forening, dels med Danmark og dels med Sverige, fikk det sitt eget Kongehus i året 1905. Av folket ble dette følt som en gjenreising av det norske rike. Det nasjonale Kongedømme er derfor som institusjon fast forankret i folkets hjerte. Disse følelser ble særlig styrket da arveprins Harald ble født for fire år siden, som den første norske kongesønn som var født i landet på mange hundre år. Særlig arveprinsen oppfattes derfor i folket som et nasjonalt symbol.

Det er blitt forsikret oss fra tysk side at Norges forfatningsmessige statsform som kongerike også skal bestå i framtiden. For det norske folk er dette av den største verdi.

Skjønt det fra norsk side er rettet anmodning til Kongen om å abdisere for seg og sitt hus, vil vi under hensyntagen til vår historiske utvikling anmode om at hermed adgangen til i sin tid å tilby arveprins Harald den norske trone ikke må være stengt. Vi har den sikre overbevisning at tysk høysinn i denne sak vil bidra avgjørende til å fremme den vennskapelige utvikling mellom Norge og Tyskland, som også er vårt mål.

Oslo, den 18. juni 1940